



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2928/04
12.07.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Mirjane Ivić, predsednika veća, Nevene Milošević i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi AA, koga zastupa AB, advokat, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije - Zaječarski okrug u Zaječaru broj 220-353-51/02-04/2 od 28. 05. 2004. godine, uz učešće BB, kao zainteresovanog lica, u predmetu urbanističke dozvole, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 12.07.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije - Zaječarski okrug u Zaječaru broj 220-353-51/02-04/2 od 28. 05. 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem poništeno je rešenje Opštinske uprave Leskovac - Sekretarijata za građevinske i komunalno-stambene poslove broj 353-53/97-02 od 22. 07. 2002. godine, oglašena je ništavom urbanistička dozvola, izdata od strane istog prvostepenog organa pod brojem 353-53/97-02 od 01. 07. 2002. godine i odbijen je zahtev tužioca od 05. 03. 1997. godine za izdavanje urbanističke dozvole za izgradnju pomoćnih prostorija sa garažom na katastarskoj parceli broj aa KO VV, kao neosnovan. Prvostepenim rešenjem broj 353-53/97-02 od 22.07.2002. godine odbijen je, kao neosnovan, prigovor zainteresovanog lica, uloženi protiv izdate urbanističke dozvole od 01.07.2002. godine, kojom se utvrđuju urbanističko-tehnički i drugi uslovi za izradu tehničke dokumentacije i građenje objekta po zahtevu tužioca od 05.03.1997. godine, kao i za izgrađenu pokrivenu terasu na katastarskoj parceli broj aa KO VV.

U tužbi, kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa iz razloga predviđenih odredbama člana 10. stav 1. tač. 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima, tužilac ističe da je osporeno rešenje nejasno, da je dispozitiv istog protivrečan sam sebi i obrazloženju i da ne sadrži razloge zbog kojih je doneto, zbog čega ne može valjano da se ispita. Navodi da tuženi, postupajući po presudi Vrhovnog suda Srbije U. br. 328/03 od 26. 12. 2003. godine, nije postupio u skladu sa nalogima iz te presude, da u ponovnom postupku u obrazloženju svoje odluke da konkretne dokaze i činjenične razloge u smislu člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku. Ukazuje na to da je osporeno rešenje ništavo i iz razloga što tuženi organ nije ni na koji način u ponovnom postupku bar proverio stav i mišljenje urbanističkog inspektora na kome zasniva celo svoje rešenje, a što je bio u obavezi da uradi. Iz iznetih i stim u vezi ostalih razloga, predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je, u odgovoru na tužbu, ostao pri razlozima iznetim u osporenom rešenju i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Zainteresovano lice, u odgovoru na tužbu, ističe da je tužba neosnovana i predlaže da je sud odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica, utvrđenih u upravnom postupku u smislu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ je, postupajući po presudi Vrhovnog suda Srbije U. br. 328/03 od 26. 12. 2003. godine, rešavajući po žalbi zainteresovanog lica protiv rešenja prvostepenog organa broj 353-53/97-02 od 22. 07. 2002. godine i primenom odredbe člana 233. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ" br. 33/97...31/01), doneo osporeno rešenje.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije nalazi da je istim povređen zakon na štetu tužioca. Ovo stoga, što tuženi organ donoseći osporeno rešenje u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije U. br. 328/03 od 26. 12. 2003. godine, nije postupio po nalogima iz te presude, našta je bio obavezan u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima. Navedenom presudom Vrhovnog suda Srbije obavezan je tuženi da u obrazloženju svog rešenja pravilno i potpuno navede, pored pravnih propisa i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučni pri oceni dokaza, kao i razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu, a sve u smislu odredbe člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku. Umesto da postupi po nalogima iz presude Vrhovnog suda Srbije, tuženi organ se u obrazloženju osporenog rešenja pozvao na zapisnik Republičkog urbanističkog inspektora o izvršenom vanrednom inspekcijskom nadzoru u Opštinskoj upravi Leskovac od 17. 12. 2002. godine, koji, kao dokaz, nije izvođen u postupku pri donošenju osporenog rešenja. Niti su u prvostepenom postupku utvrđivane činjenice na koje se tuženi organ poziva, već je predmetni

rešenja, niti su u prvoinstanovnom postupku utvrđivane činjenice na koje se tuženi organ poziva, već je predmetni zapisnik sačinjen prilikom vršenja vanrednog inspekcijuskog nadzora u drugom postupku. Dokazi na koje se poziva tuženi organ nisu provedeni u predmetnom postupku, niti su isti predloženi tužiocu, kako je to bio obavezan da učini tuženi organ na osnovu odredbe člana 133. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, zbog čega je, po oceni suda, osporeno rešenje doneto uz bitne povrede pravila postupka.

Osporeno rešenje ne sadrži razloge koji su bili odlučni pri oceni dokaza, kao i razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu, zbog čega je isto zahvaćeno bitnom povredom odredbe člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku. U odsustvu razloga za donošenje odluke iz dispozitiva osporenog rešenja i navođenjem samo primenjenih pravnih propisa, tuženi organ nije postupio po nalogima iz presude ovog suda U. br. 328/03 od 26. 12. 2003. godine, kojom mu je naloženo otklanjanje upravo takvih nedostataka.

U ponovnom postupku je potrebno otkloniti povrede pravila postupka na koje je ukazano, navesti pravne propise i razloge koji upućuju na odluku iz dispozitiva osporenog rešenja, a zatim, pravilnom primenom materijalnog propisa, doneti pravilno i na zakonu zasnovano rešenje.

Nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe člana 41. stav 2., u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude, s tim što su primedbe suda, iznete u presudi, obavezne za tuženi organ u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 12. 07. 2006. godine, U. 2928/04

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković, s.r. Mirjana Ivić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ZŽ